

det netop er blevet Halvdelen; vi vilde slet ikke have frygtet for at gaa betydelig videre, altsaa ogsaa betydelig formindste Overskudet; hvis vi havde fundet det nødvendigt. Vi have imidlertid ønsket at gjøre de mest indløbende Skridt lige overfor det andet Thing, for at der skulde kunne naaes en Overenskomst, en Smøbekommenhed, som Udvalget haaber, det andet Thing vil paaafsjønne, naar Lands-thinget tiltræder vore Forslag. Til de foreliggende Paragrafer er der fra Udvalgets Side ikke stillet noget Vædringsforslag, og jeg har intet Videre at bemærke.

H. C. Hansen: Efter de Udtalelser, der ved Iste Behandling fremkom fra den Side af Thinget, hvortil jeg hører, og efter de Bemærkninger, Mindretallet har tilført Betænkningen, vil det være vitteligt, at vi agte at stemme mod alle de stillede Vædringsforslag. Det Standpunkt, som Mindretallet jaaledes indtager lige over for den foreliggende Sag, vil være høist forskjelligt fra den Opfattelse, der har fundet Udtryk i Udvalgsklertallets meget udførlige Bemærkninger og Motivering i Betænkningen, og der kunde maasse med Rette stilles det Krav til Mindretallet, at det noget udførligere, end Tilfældet har været, skulde have inoødegaaet det Angreb, som Udvalgets Klertals Indstillinger utvivlsomt ere paa vort Standpunkt; men denne Pligt have vi ikke set os i Stand til at opfylde paa Grund af den korte Tid, der har været levnet os baade til at gjøre os bekendte med Klertallets Betænkning og til at affatte vor egen. Vi have derfor maattet indskrænke os til de saa Bemærkninger i al Almindelighed, der findes i Betænkningen. Det kan ikke Andet end forekomme os at være noget selvmodsigende, paa den ene Side kun at levne sig en saa kort Tid til Forslagets Behandling, som det høie Thing har gjort ved at forfaste Forslaget til den midlertidige Finantsloov, og paa den anden Side at stille sig en saa stor Op-gabe med Hensyn til Forandringer i det foreliggende ordinære Finantsloovforslag, som Udvalgets Klertal har gjort, og som det tilraades Thinget at gennemføre. Det forekommer os at være noget selvmodsigende, og vi kunne ikke skjønne rettere, end at Resultatet af, at Thinget følger Klertallet, vil

blive, enten at dette Thing bereder sig Mederlag, eller at vi ved Finantsaarets Ud-gang slaa uden grundlovmæssig Hjemmel for Statshusholdningens Førelse. Mindretallet har derfor ikke kunnet være med til dette; til ingen af Delene vil Mindretallet være med at yde Bidrag. Jeg tror nemlig ikke, at det med Sandsynlighed kan antages, at det andet Thing efter at have vedtaget en saa rigelig Finantsloov, som den foreliggende efter alle foreliggende Oplysninger utvivlsomt er, skulde være tilbøieligt til større yderligere Indrømmelser, og det vil sandsynligvis kunne hævde denne Stilling, idet det er en Ret, hvert Thing har, at nægte Bevillinger. Man har villet gjøre gjældende, at Statens Tærv krævede yderligere Bevillinger, men jeg tror ikke, at Regjeringen og dette Thing ene have Ret til at afgjøre, hvad der er til Samfundets Vel, og hvad Statens Tærv kræver. Ogsaa det andet Thing har Ret til at udtale en Mening og handle i Overensstemmelse med den Opfattelse, det har. Naar man har anført — det gjorde den ærede Ordfører ogsaa i Dag — at det store Overskud var et Bevis paa, at det foreliggende Finantsloovforslag var et knebent Forslag, saa tror jeg ikke, at det er rigtigt. Det forekommer mig, at det store Overskud meget snarere er et Bevis for, at man afstræver Skattehyerne langt Mere, end Samfundets Vel kræver, og det er til Skade for Statens Vel, at der afstræves Skattehyerne saa store Beløb; det er altsaa snarere et Bevis her-paa, end det er et Bevis paa, at det foreliggende Finantsloovforslag ikke er et Forslag, der er stemmende med de Forhold og den økonomiske Tilstand, der ere til Stede i vort Samfund. Paa Grundlag af disse Betragtninger tilraader Mindretallet at stemme imod alle de stillede Vædringsforslag.

Ordføreren (Schlegel): Jeg skal kun med Hensyn til den ærede Ordfører for Mindretallets Bemærkninger sige, at ganske vist er Tiden kun kort til Behandling af Finantsloven og til Forhandling, men Skylden herfor hviler paa det andet Thing, som har brugt over fire Maaneder, inden det har været i Stand til at sende os Loven. Vi have bestræbt os for at vise, at man i en forholdsvis kort Tid kan blive færdig med det Arbejde, som det andet Thing har brugt